

VINCENT VAN GOGH

Neža Jamnik

Za vse otroke, najstnike in mladostnike.
Za vse tiste, ki v svojem telesu ne živijo sami,
in za vse tiste, ki danes spijo nad oblaki.

I.

Zaves še nisem odgrnila, a sem že preštela vse cigarete, ki sem jih pokadila (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8).

Pokadila sem dve cigareti preveč in zdaj mi smrdijo lasje. Nitasti in gnidasti so (fuj, fej, bljak). Zavedam se, da si bom morala umiti lase – a naj ti zaupam, da si ne maram umivati las. Ne maram vodnega curka in ne maram svojih las. Ne maram, da mi smrdijo lasje in ne maram, da sem pokadila preveč cigaret (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8).

Preveč sem utrujena za enajsto zjutraj in ne maram pobrisati prahu s tal. Zavedam se, da bom morala pobrisati prah s tal – a naj ti zaupam, da sem alergična na prah.

Na živce mi gre, da mora veter tako močno pihati skozi okno. Zavedam se, da ga bom morala kmalu zapreti – a naj ti zaupam, da bi okno to jutro še kakšno minuto ali dve raje pustila odprto na stežaj.

Meglica se dvigne, mi pomaha in me vpraša, kako sem danes. Kmalu zatem veter potrka na vrata in me vpraša, če mi pristavi vodo za kavo. Nato priletijo ptice na veje moje jablane, sklonijo svoje glavice in pričnejo moliti zame.

Odpiram oči in vidim svetlobo, ki se sprehaja do mojih vek. Vidim črne lise. Ne maram črnih lis in ne maram, ko se svetloba sprehaja do mojih vek. Ampak zakaj potem odpiram oči? Veš mogoče ti? Ne vem, kaj je kvadrat, kaj je romb in kaj deltoid. Na očeh nosim dva modra gumba, ki sem ju našla prejšnji teden v smeteh.

Veš ti, kaj je kvadrat, kaj je romb in kaj deltoid?

Rada bi vzela čopič kakor izučeni slikar Vincent van Gogh in pobarvala kvadrat, romb in deltoid. Veš ti, kdo je izučeni slikar Vincent van Gogh, prijatelj moj?

Ma jebeš kvadrat, romb in deltoid. Zaprla bom oči in ne bom več videla kvadrata, romba in deltoida. Gumba si bom s prsti pritisnila v male možgane in se poslovila od svojih črnih lis (ciao mi amore). Urediti se moram v spodobno državljanko. Odšla bom na pošto plačat položnice za kurjavo in vse ostale neplačane račune, na uradu bom podpisala papirje za nov osebni dokument in zavila na tržnico k teti Mari po šopek sveže nabranih zvončkov. Plačuješ položnice tudi ti, prijatelj moj?

Zebe me in zato roke položim na boke, odejo si ovijem okoli nog in na glavo si prislonim blazino. Štejem do 10: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. Štejem do 1: 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1. Bingo.

Zebe me in zato v roke vzamem cigareto, jo prižgem in si jo vtaknem v usta. Štejem do 10: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. Štejem do 1: 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1. Bingo. Postaja mi topleje, prijatelj moj! Zebe me in v roke vzamem še eno cigareto, jo ponovno prižgem in si jo še globlje vtaknem v usta. Štejem do 10: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. Začnem se dušiti. Štejem do 1: 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1. Bingo.

Čakaj, ali je danes dan, ko bom morala spakirati kovčke in se odpraviti na pot?

Neumna sem, ker si nisem zapomnila datuma. Vzeti bi morala list papirja in si zapisati ta jebeni datum.

»Ne bodi takšna trapa,« mi je nekoč dejala teta Mara. Zamujam na avtobus številka 16 in pri ginekologu se nikoli ne zglašim pravi čas. Nočem razširiti svojih nog in pokazati svojih prsi. »Ne bodi takšna trapa,« mi je nekoč dejala teta Mara. Poznaš mogoče teto Maro, prijatelj moj? Živi menda dve ulici stran, srečno je poročena že 24 let, ima dva otroka – Lizo in Tomaža, psa Harija, veliko parcelo, počitniško hišo na morju in parni sesalec na 5 obrokov. Poznaš mogoče teto Maro, prijatelj moj? Rada bi spala z listom papirja iz reklam s 25-odstotnim popustom za upokojenec vsak torek. Zbujala bi se na vsako uro ali dve in se prepričala, da listek z menoj zares mirno spi. Datum bi čuvala, ga hranila s pasjo hrano in ga trikrat na dan peljala na sprehod. »Ne bodi takšna trapa,« mi je nekoč dejala teta Mara, ko je svoja umetno oplojena otroka peljala na popoldanske ure klavirja. Datuma si nisem zapomnila. Zamujam na avtobus številka 16 in pri ginekologu se nikoli ne zglašim pravi čas. Nočem razširiti svojih nog in pokazati svojih prsi. Zares sem ena velika trapa ...

II.

Veš, kaj je dvojni cheesburger? Maraš kumarice? Si že kdaj jedel krompirček z majonezo? Veš, kaj je coca-cola zero? Želim jesti

dvojni cheesburger brez kumaric, krompirček z majonezo in piti coca-colo zero na pomolu Blejskega jezera.

A Blaž ne verjame vame. Blaž ne verjame, da bom ob 7.55 na pomolu Blejskega jezera jedla dvojni cheesburger brez kumaric, krompirček z majonezo in pila coca-colo zero. Blaž pravi, da je pot do Blejskega jezera zelo dolga in draga, prestopiti pa bi morala najmanj trikrat (Medno – Kranj – Radovljica). Veš mogoče ti, kje je Blejsko jezero, prijatelj moj?

Želim si, da bi Blaž verjel vame. Verjameš ti vame? Želim si jesti dvojni cheesburger brez kumaric, krompirček z majonezo in piti coca-colo zero na pomolu Blejskega jezera. Si že bil na Blejskem jezeru, prijatelj moj?

Blaža sem spoznala, ko sem rezala cvetove jablane na svojem vrtu. Teta Mara mi je povedala, da je po reki v našo vas priplul neki deček, ki se je naselil v hišico pod mostom. Sprva teti Mari seveda nisem verjela. Bi ji ti verjel, prijatelj moj? Govorilo se je, da se zanima za Kosovela, Cankarja in Murna. Teta Mara mi je povedala, da Blaž dela čudeže.

Blaž je čudežen deček, ein Übermensch.

Blaž je potomec Argonavtov, Jazonov sin.

Blaž potuje od vasi do vasi in s seboj nosi sonce.

Tako mi je povedala teta Mara. A teti Mari ne zaupam, zato ne vem, ali gre za resnico ali laž.

III.

Spala sem gola. Spet.

S posteljo imava podpisano koalicijo, koalicija je zveza strank, držav za doseg skupnega cilja. Vem, čudna reč, a s posteljo imava podpisano koalicijo!

Štej do 10, prijatelj moj: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.

Štej do 1, prijatelj moj: 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1.

Vidiš, s posteljo imam podpisano koalicijo! Velikokrat sem že ponudila odstopno izjavo. A ne dam se kar tako, prijatelj moj! Odejo sem si zavezala okoli vratu, roke položila na usta in se začela dotikati svojega trupa.

Zdaj pa se moram obrniti na trebuh, prijatelj moj! Nimam druge.

Zaves še nisem odgrnila, a preštela sem že vse cigarete, ki sem jih pokadila (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8).

Danes mora pihati severnik, prijatelj moj – ni druge.

Oglasi se moja trtica, zakokodakajo rebra in po vrhu zacvili še moja ščitnica.

Popoln trio.

Rečem jim, naj bodo tiho.

A trtica se še naprej oglašja, rebra še naprej kokodakajo in ščitnica še vedno neomajno cvili. Se oglašajo tudi tvoja rebra, prijatelj moj? Imam namreč dve rebri, eno je Kajn in drugo Abel. Imaš tudi ti dve rebri, prijatelj moj?

Abel je kakor Blaž, lahko mu zaupam prav vse, od A do Ž. Mi lahko zaupaš tudi ti? Abel deluje na vse ali nič. Abel je moj zaveznik, ko se prsti odločijo, da bodo do krvi spraskali kožo. Fuj prsti, fuj koža! SOS požar! Prsti so se odločili za napad! Fuj prsti, fuj koža! SOS požar! Telo zakriči na ves glas!

Zmoliti moram.

Oče naš, ki si v nebesih, posvečeno bodi tvoje ime, pridi k nam tvoje kraljestvo, zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih (čakaj, vzeti moram tableto za seneni nahod!), tako na zemlji. Daj nam danes naš vsakdanji kruh in odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom, in ne vpelji nas v skušnjavo, temveč reši naš hudega, amen.

Moliš tudi ti, prijatelj moj?

Kajna pa bi najraje poslala v tri krasne.

Oče naš, ki si v nebesih, posvečeno bodi tvoje ime, pridi k nam tvoje kraljestvo, zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih (kje je voda, da lahko pogoltnem tableto za seneni nahod?), tako na zemlji. Daj nam danes naš vsakdanji kruh in odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom, in ne vpelji nas v skušnjavo, temveč reši naš hudega, amen.

Bi zmolil še ti, prijatelj moj? Kajn je zahrbtnen, sebičen in nadut. Si že slišal za zgodbo o Kajnu in Abelu, prijatelj moj?

Kajn hodi svojo pot.

Kajn me hudo špikne.

Rečem au in ne diham, šlekapac!

Kajn, zakaj deluješ na svoj ukaz?

IV.

Dvigniti se moram. Nimam druge. Ampak ne morem se dvigniti. Tla so preveč umazana. Kako pogosto čistiš svoje stanovanje, prijatelj moj? Omisliti si moram perzijsko preprogo. Da, to bo! Potrebujem perzijsko preprogo, da se svinjarija ne bo nabirala po podu ter bom lahko v miru položila svoje noge na tla in obupala copate. Ampak ne! Ne potrebujem perzijske preproge! Raje si bom priskrbel čistilko trikrat na teden. Plačala jo bom pošteno.

Ampak čistilke vendar na rabim. Čistilke so morilke, morilcev pa v svojem stanovanju ne maram.

Življenje je sveta stvar. Tako mi pravi Blaž in kar reče Blaž, je zame sveta stvar.

Počakaj, prijatelj moj! Zbrati se moram. Kje so copati? Ni copat. Zakaj ni copat? Stokam in jokam. Čakaj, glej, našla sem svoj copat. Veš mogoče ti, kje je tvoj copat? Zdaj sledi najtežji del, prijatelj moj. Se pravi levi copat gre na levo nogo in desni copat gre na desno nogo. Imaš težave z obuvanjem copat tudi ti, prijatelj moj?

Copati so natakneni. Četrta točka je opravljena – bravo jaz in bravo mi vsi!

Moram iti v kopalnico, da pozdravim ogledalo in očistim še školjko za sabo. Čistiš kdaj svojo školjko tudi ti, prijatelj moj? Svinjarije je ogromno, mamma mia!

Povem ti, da bi včasih najraje ogledalo obesila na klin.

Z ogledalom sva se prejšnji teden hudo sporekla. Ne spomnim se, ali je bil petek ali je bila sobota. Se sporečes kdaj tudi ti? Ogledalo se je do mene obnašalo blazno nesramno. Ni me ubogalo in je trmarilo kot majhen otrok, ko mu mama noče kupiti kepice sladoleda (z okusom modrega neba). Ti je mati že kdaj kupila kepico sladoleda, prijatelj moj?

Na začetku sem bila še potrpežljiva. Prosila sem ga dvakrat, morda trikrat.

Spoštuj očeta in mater.

V četrto ni več šlo. Moja jeza je popustila. Popusti kdaj tudi tvoja jeza, prijatelj moj? Vazo s sveže nabranimi zvončki sem zalučala naravnost vanj. Vržeš kdaj vazo v ogledalo tudi ti? Situacija se je še poslabšala. Ogledalo je začelo stokati in jokati v potokih (beeeeeee). Začela sem moliti (beeeeeeeee). Spet sem bila vsega jaz kriva. Takrat bi najraje vzela bič in se prebičala do kosti (bila bi kot jezuit). Spopad se je končal – zmagaš ti, izgubim jaz.

V.

Si že kdaj pomislil na svoje kosti? Na sporedu je peta točka, prijatelj moj. Zame so kosti merilo za dober dan. Imaš tudi ti kdaj dober dan?

Vem, da danes bo srečen dan,
to sem začutil že zjutraj.
Zagotovo danes bo srečen dan,
tudi to se zgodi.

Si prepeval to pesem v osnovni šoli tudi ti, prijatelj moj?

Moje kosti so to jutro na svojem mestu. Ključnica je ravno prav robata, lopatica se za enkrat še ni zredila, prsnici ni zrasla ritka in nadlaktnica še nima celulita. Koželjnica je ravno prav izbočena, zapestne kosti so sicer malo porumenele, a dlančnice za zdaj še niso preveč dotrajane (majhen korak za človeka, a velik skok za človeštvo). Ni se mi treba zahvaliti bogu.

Mere se ujemajo. Lahko se oblečem v svojo laneno tuniko in ni se mi treba zahvaliti bogu.

Držim se načela, da nas nič ne sme presenetiti, zato se vsak dan oblečem isto. Sem deklica na poziv. Si morda tudi ti deklica na poziv? Vedno moram biti pripravljena na vse ali nič.

Zdolgočasnost je huda stvar. Se počutiš zdolgočasnega, prijatelj moj? Razčeši mi lase, prijatelj moj (vsak pramen posebej, prosim). Staram se in postajam grša. Se zdim tudi tebi stara in grda, prijatelj moj? Blaž ima rad moje lase in moj pramen (razčeše jih vsakega posebej). Blaž ima rad, da se staram in postajam vedno grša. Blaž ve, da moram biti pripravljena na vse ali nič in Blaž ve, da nisem bila rojena kot deklica na poziv ...

VI.

Včasih se zgodi, da mi začnejo odpadati nohti. Odpadajo tudi tebi nohti, prijatelj moj? Stegno se nategne, hrbtna mišica postane napeta in bolečina sega vse do zgornjega dela hrbtenjače. Veš, kaj je bolečina, prijatelj moj? Takrat si močno zaželim, da bi me stiskal Blaž. A Blaž ima veliko dela, ker pravi, da dela dobro za ljudi. Blaž je zdravnik. Mu verjameš tudi ti? Blaž mi je obljubil, da bova nekoč skupaj zgradila svoj splav, hodila na počitnice na bližnji otok, kjer živijo beli zajčki, in si zgradila novo hišico na drevesu, večjo in bogatejšo, ki bo videti kot grad. Verjamem Blažu, da bova nekoč skupaj zgradila splav, hodila na

počitnice na Zajčji otok in si zgradila novo hišico na drevesu, večjo in bogatejšo, ki bo videti kot grad. Povej mi, verjameš Blažu, prijatelj moj?

Blaž ne mara, ko mi odpadajo nohti. Blaž ne mara, ko se stegno nategne. Blaž ne mara, ko se hrbtna mišica napne in Blaž najbolj mrzi to, da si hrbtnjača z njim tako močno želi domov.

Rada vonjam Blaževo kožo in ga primem za glavo. Prislonim si jo na prsi, jo mečem sem in tja ter okušam vonj gnile breskve ali vonjam kup plesnivih jagod. Vonj pomiri konice mojih nosnic, jih navlaži ter pripravi za akcijo! Vonjaš Blaževo kožo tudi ti?

Najine ustnice so kakor Odisej in Penelopa. Roke v vrtincu segajo skozi sramne dlačice in s prsti rišem podobe obrazov na Blaževe prsi, ki so vsak dan sveže pobrite.

So pobrite tudi tvoje prsi, prijatelj moj? Blaž verjame, da bom nekega dne postala tako dobra slikarka kot izučeni slikar Vincent van Gogh. Mu verjameš tudi ti? Rada barvam Blaževe prsi, ki so vsak dan sveže pobrite, zapolnim prazne koticke in nanje narišem Zvezdnato noč.

Blaž me nato prosi, da se naslonim na njegova stegna, in si zaželi, da mu zapojem pesem. Pričnem mrmrati, da se me sprva komaj sliši. Zapoješ kdaj tudi ti, prijatelj moj? Blaž si zaželi, da mu zapojem pesem hitreje in glasneje. Blaž ima rad, da mu zapojem pesem še hitreje in glasneje. Blaž si zaželi, da mu pesem zapojem še hitreje in še glasneje! Žal, brude moje, v četrto več ne gre (zdaj moliti več ne smem).

Takrat je Blaž jezen in boke umakne s skrčenih stegen. Si morda jezen tudi ti?

Povem ti, da se včasih Blažu tudi zatakne. Takrat je Blaž še bolj jezen in si zaželi, da pesem zanj zapojem še hitreje in

glasneje, pa še hitreje in glasneje, pa še hitreje in glasneje – vse dokler si ust ne zalepim s selotejpom.

Žal, brude moje, v četrto več ne gre (zdaj moliti več ne smem).

Zaprem oči in si zaželim, da se nama nikoli ne bi rodil sin.

VII.

Kuhinja je moj sveti prostor. Imaš tudi ti svoj sveti prostor, prijatelj moj? Razgrnila sem si rdečo preprogo in si postavila kapelico. Počutim se kot princesa, ki čaka princa na belem konju. Imaš svojo kapelico tudi ti?

Tako me je naučil Blaž in kar reče Blaž, je zame sveta stvar.

Doma nikoli nimam veliko hrane. Nikoli nisem lačna ali žejna, živim namreč od duše in telesa. Živiš od duše in telesa tudi ti, prijatelj moj? Blaž me je naučil, da je hranjenje blazno grda človeška razvada. Imaš svojo razvado tudi ti?

Blaž me je naučil, da je hrana blazno grda človeška razvada še iz časov, ko so ženske skrbele za družino, moški pa so odhajali na lov. Hranjenje je tradicija, ki jo moramo kot kultivirana civilizacija preseči. Tako pravi Blaž in kar reče Blaž, je sveta stvar.

Vem, kaj je jabolko, a ne vem, kaj je štrudelj.

Vem, kaj je krompir, a ne vem, kaj je burek.

Vem, kaj je marelica, a ne vem, kaj je marmelada.

Vem, kaj je fižol, a ne vem, kaj je golaž.

Veš mogoče ti, kaj je golaž, prijatelj moj?

Sem samozadostna ženska. Tako pravi Blaž in kar reče Blaž, je sveta stvar! Si samozadosten tudi ti? Na vrtu gojim svoja jabolka. Rada imam svoja jabolka. Imaš rad jabolka tudi ti, prijatelj moj? Skrbno obrezujem cvetove in opazujem

jablano iz daljave. Opazuješ iz daljave mojo jablano kdaj tudi ti, prijatelj moj?

Nisem več samozadostna ženska. Blaž me hrani s svojo čemaževo juho, ki jo pripravi samo zame. Tako pravi Blaž in kar reče Blaž, je sveta stvar! Vendar me je Blaž naučil, da je hranjenje blazno grda človeška razvada. Se hraniš tudi ti, prijatelj moj? Srebam čemaževo juho in gledam Blaževe oči. Prekrasne so! V Blaževih očeh vidim lasten obraz (mater, sem postala grda in stara, sem to zares jaz?). Vidiš v Blaževih očeh tudi ti svoj obraz? Gledam Blaževe oči in še naprej srebam čemaževo juho. Zaprem usta. Niente, nada, basta, ne bom več juhe.

Blaževe oči se skrčijo, čelo namršči in iz glave mu pričnejo rasti rogovi. Rogovi rastejo v višave. Blaž reče, naj odprem usta. Usta ne želim odpreti. Rogovi rastejo še višje in višje. Trmarim. Usta imam zaprta. Blaž reče, da naj odprem usta. Rogovi rastejo še višje, višje, višje in višje. Nič ne rečem. Usta imam zaprta. Roke prekrižam in se ne premaknem niti za milimeter. Trmarim. Usta imam zaprta in nič ne rečem. Takrat Blaž pokaže svoj pravi obraz in zaluča žlico v steno, rogovi pa rastejo še višje, višje, višje, višje in višje. Odprem usta in ne trmarim več. Blažu rečem, da mi je iskreno žal, zmolim za vse grešnike in svetnike ter obljubim, da bom še naprej srebal njegovo čemaževo juho. Na kolenih ga prosim, naj nikoli več ne zaluča žlice v steno. »Žlica čuti bolečino kakor midva,« ga poučim. Ampak Blaž očitno tega ne ve in ne razume. Ponovim še enkrat. Blaž se odpravi v predal po novo žlico.

Hrani me, dokler spet ne zaprem ust.

Nič ne rečem.

Trmarim in spet delam isto, rogovi pa še naprej rastejo in rastejo.

VIII.

Strop se spušča nekoliko nižje kot drugje v stanovanju. Ploščice, kjer stoji stojalo s porumenelim platnom, so predrte s sivo črto. Sledi osma točka.

Potočim solzo. Bi potočil solzo zame tudi ti, prijatelj moj? Želim si, da bi solza pozdravila sivo črto. Želim si sicer marsičesa. Želim si nove britvice, novega tobaka (golden virginia green 30 g ehw) in nove zobne nitke. Ne potrebujem nove britvice, novega tobaka (golden virginia green 30 g ehw) ali nove zobne nitke. Želim si marsičesa, a želja je posledica prestiža. Tako me je naučil Blaž in kar reče Blaž, je sveta stvar.

Ne potrebujem nove britvice, novega tobaka (golden virginia green 30 g ehw) ali nove zobne nitke. Želim si marsičesa, a želja je posledica prestiža. Tako me je naučil Blaž in kar reče Blaž, je zame sveta stvar.

Solza se spusti do sive črte in jo vpraša, kako je danes. Požgečka jo po ramenih, jo skuša nasmejati in povabiti na teraso pomakati piškote v mrzlo mleko brez laktoze. Poma-kaš piškote v mrzlo mleko brez laktoze kdaj tudi ti? Siva črta se ne gane. Siva črta ne spregovori. Si kdaj popolnoma tiho tudi ti?

IX.

Rada bi bila kot Vincent van Gogh. Veš mogoče ti, kdo je Vincent van Gogh, prijatelj moj?

Rada bi naslikala Zvezdnato noč kot Vincent van Gogh. Tako mi je rekel Blaž in kar reče Blaž, je zame sveta stvar! Blaž ve, da je pot do Blejskega jezera dolga in draga, prestopiti pa bi morala najmanj trikrat (Medno – Kranj – Radovljica).

Blaž je na Bledu srečal trobentača Milesa Davisa. Miles je Blažu podaril nekaj svojih plošč, nato pa je Blaža povabil na dvojni cheesburger brez kumaric, krompirček z majonezo in

coca-colo zero. Miles in Blaž sta skupaj jedla dvojni cheesburger brez kumaric, krompirček z majonezo in pila coca-colo zero. Kdo je plačal tistega dne za kosilo, še do danes ne vem.

Blaž mi je za prvi rojstni dan podaril polovico plošč gospoda Milesa Davisa. Hvala ti, Blaž!

Slikam in plešem v ritmih gospoda Davisa.

Miles Davis style is different, you can describe it as pacific. Nazdravim na gospoda Milesa Davisa, si nalijem še kozarec ali dva in si rečem »pismo je to en dober bas!«.

Gospodu Davisu je všeč, ko slikam, zato si nalijem še kozarec ali dva.

You can do that Miles, blow your trumpet
show the people
just what it's to do
just kickin' that doo-bop sound.

X.

Spremenila sem se. Na vrsti je deseta točka.

Obrvi ni več, koža postaja vedno bolj bleda in opažam, da barve za slikanje porabim vedno manj. Trepalnic mi ni več treba risati, oči samo še skiciram in veke samo na hitro ošvrknem. Levo oko je modro in desno zeleno. Levo oko je večje in ožje, desno oko pa je manjše in širše. Levo oko ni desno oko in desno oko ni levo oko. Levo oko si ne želi biti desno oko in desno oko si ne želi biti levo oko. Levo in desno oko sta brez želja. Levo in desno oko si ne želita prestiža. Levo in desno oko sta der Übermensch.

A z vodo zadnje čase zares ne znam šparati. Vem, da porabim preveč vode. A z vodo žal ne znam šparati. Znaš z vodo šparati ti, prijatelj moj? Šarenico slikam globlje kot prej, roženico nekoliko svetleje in zenico temneje. Na voljo imam

točno 33 sekund. Levo oko odšteva sekunde. Rešiti se moram hitro. Najdi moram izhod. Kje je izhod? Izhoda ni. Tečem naprej. Vem, da moram najti izhod. Ampak izhoda spet ni. Tečem, tečem in tečem. Na voljo je še 14 sekund. Premikam grmičevja, podiram drevesa, kopljem v pesek in zdrgnem si kolena. Najdi moram izhod. Kje je izhod? Izhoda ni. Tečem najprej. Še 7 sekund. Zagledam cvet vrtnice. Bela barva se dviguje nad cvetom vrtnice. Vrtnica je bodeča. Še 5 sekund. Roke mi začnejo krvaveti. Še 4 sekunde. Prsti mi gorijo. Še 3 sekunde. Vrtnico moram izpuliti iz zemlje. Kri začne kapljati na cvet vrtnice. Še 2 sekundi. Pulim vedno močnejše in hitreje. Spomnim se na Blaža. Pulim še močnejše in hitreje. Še 1 sekunda. Izpulim deblo in mislim na Blaža. Žgejo se mi dlani in spomnim se na Blaža. Še nekaj sekund imam na voljo. Izpulim koreniko in najdem izhod.

Nosnice slikam vedno bolj skupaj. Se tudi tvoji nosnici vedno bolj stikata, prijatelj moj?

A paziti moram, da nosnic ne naslikam preveč skupaj. Naslikati moram še piko tik med koticom zgornje ustnice in sredino svojih nosnic, ki se vedno bolj stikata. Blaž pravi, da je moja pika tik med koticom zgornje ustnice in sredino nosnic moja šifra. Imaš svojo šifro tudi ti, prijatelj moj?

Blaž mi je povedal, da ne morem prešteti vseh ljudi na svetu na prste ene roke. Na svetu mi ni enakega dekleta. Si meni enako deklo morda ti, prijatelj moj? Mogoče bom nekoč spoznala vse te ljudi, ki jih ne morem prešteti na prste ene roke (saj veš, upanje umre zadnje, prijatelj moj). Mogoče bom nekoč spoznala vse te ljudi, ki jih ne morem prešteti na prste ene roke, ko bom vsem častila dvojni cheesburger brez kumaric, krompirček z majonezo in srkala coca-colo zero na pomolu Blejskega jezera. Zakričala bom: »Še ena runda, brate moj!«.

Moje ustnice so site, hodijo pokončno in znajo narediti svojo piščal. Izdeluješ svojo piščal tudi ti, prijatelj moj? Moje ustnice niso nikoli lačne ali žejne. Moje ustnice so že velike gospe. Moje ustnice z menoj ne govorijo veliko. Rada imam svoje ustnice, ker nikoli niso lačne ali žejne. Si morda lačen ali žejen, prijatelj moj? Narežem ti jabolka in nalijem ti rdečega vina, letnik 1989! Zaigraj, Miles! Moje ustnice se bojijo sonca. Moje ustnice se redno mažejo s sončno kremo (faktor 30) in se skrivajo v senci pod klobukom. Se redno mažeš s sončno kremo (faktor 30) tudi ti, prijatelj moj?

Moje ustnice rade svoj prosti čas preživljajo z Blažem, ker skupaj z njim napravijo grad iz peska in se spustijo po šolskem toboganu. Moje ustnice rade svoj prosti čas preživljajo z Blažem, ker se v koloni po dva in dva držijo z njim za roke. Moje ustnice rade svoj prosti čas preživljajo z Blažem, ker skupaj na prvi jesenski dan pečejo kostanje in grabijo gnilo listje. Si že slišal za prvi jesenski dan, prijatelj moj?

XI.

Nekaj zašumi. Slišiš tudi ti? Na vrsti je enajsta točka.

Ne reci mi, da pušča voda! Suša je prevelika in treba je varčevati z vodo.

Spustim čopič, ugasnem ploščo, odložim kozarec in prevrnem barve. Opravičim se čopiču, pomaham plošči, obrišem kozarec in poljubim barve ter si rečem »madona je vse prašno«. Nekaj zašumi. Slišiš tudi ti? Preveriti moram, da slučajno ni popustil ventil. Suša je velika in treba je varčevati z vodo. Veš mogoče ti, kje je ventil, prijatelj moj? Dobro, grem preverit, ali pušča ventil. Sledim šumu. Mu slediš tudi ti? Razmišljam in tuhtam.

»Ne bodi takšna trapa,« mi reče teta Mara. Teta Mara, si vendarle prišla na obisk? Sledim šumu. Mu slediš tudi ti? »Ne

bodi takšna trapa,« mi reče teta Mara. Teta Mara, si vendarle prišla na obisk? Razmišljam in tuhtam. Super, spotaknila sem se ob ventil! Ventil je najden in naloga je uspešno opravljena!

Pridi! Peljala te bom na vrt. Imaš tudi ti doma svoj vrt? Pridi! Peljala te bom na vrt. Ničesar se ne boj, suše za zdaj še ne bo. Me boš prijel za roko? Pridi, ničesar se ne boj. Peljala te bom na vrt. Vidiš tam v daljavi? Vidiš, kako lepo rastejo cvetovi? Svet je lep, kajne, prijatelj moj? Ponosna sem nate. Zapoj z menoj, prijatelj moj!

Naša četica koraka strumno in veselo, drug za drugim v ravni vrsti zdaj gremo na delo. Bi zapel zame še hitreje in glasneje? Pridi, peljala te bom na vrt.

Veš morda, kje so škarje? Obrezati moram namreč še zadnje cvetove.

Veš morda, kje so škarje, prijatelj moj? Oprosti, spomin me zadnje čase že malo daje.

Glej, z jablano moraš ravnati čim bolj lepo, prijatelj moj. Tako me je naučil Blaž in kar reče Blaž, je sveta stvar! Verjameš, da Blaž na svojih ramenih zares nosi sonce? Prijatelji vedno govorijo resnico in ti si moj najboljši prijatelj. Tako mi je povedal Blaž in kar reče Blaž, je sveta stvar! Verjameš, da Blaž na svojih ramenih zares nosi sonce? Zakaj si vendarle tako tiho? Glej, z jablano moraš ravnati čim bolj lepo, prijatelj moj. Tako me je naučil Blaž in kar reče Blaž, je sveta stvar. Verjameš, da Blaž na svojih ramenih zares nosi sonce? Spet tišina? Dobro, za razmislek ti dam minuto ali dve.

Si že morda našel škarje? Obrezati moram namreč še zadnje cvetove svoje jablane, preden pride v naše kraje zima (brrrrr). Tako mi pravi Blaž in kar reče Blaž, je sveta stvar! Si morda že našel škarje? Priden, prijatelj moj! Prosim, podaj mi škarje.

Hvala lepa – naloga uspešno opravljena! Ali te doma niso učili, da škarje niso igrača? Škarje so samo za velike ljudi in

velike gospe. Veš morda ti, kdo so ljudje in kdo velike gospe? Oprosti, malo me zadnje čase že daje spomin. Lepo rastejo cvetovi, kajne? Vidiš tisti prvi cvet? Si neumen? Pazi, zaletel se boš vanj! Si mi že podal škarje? Oprosti, malo me zadnje čase že daje spomin. Za razmislek ti dam minuto ali dve.

Z jablano moraš ravnati čim bolj lepo, prijatelj moj. Tako me je naučil Blaž in kar reče Blaž, je sveta stvar! Opazuj iz daljave. Vidiš, kako se cvetovi odpirajo in zapirajo, prijatelj moj? Saj ti pravim, čarovnija! Si torej že premislil? Verjameš, da Blaž na svojih ramenih zares nosi sonce? Spet tišina? Tudi prav, za razmislek ti dam še minuto ali dve. Zdaj pa te prosim, da mi pomagaš odrezati najnižji cvet. Tudi ti kdaj koga prosiš, prijatelj moj? Odreži prosim nežno. Pazi in ne dotakni se ga! Si pozabil? Z jablano moraš ravnati čim bolj lepo, prijatelj moj. Tako me je naučil Blaž in kar reče Blaž, je sveta stvar! Odreži samo list ali dva. Bravo, prijatelj moj! Hvala lepa – naloga uspešno opravljena! Si razmislil? Hitro odgovori, ker nimava več veliko časa. Kmalu bo prišla zima (brrrr). Ali torej verjameš, da Blaž na svojih ramenih zares nosi sonce? Spet tišina. Hvala lepa, prijatelj moj. Postajam jezna! Za razmislek ti dam še minuto ali dve.

Bi zdaj zame odrezal še en cvet? Stopiti boš moral višje. Te je strah višine?

--- Čakaj! Od kod bela barva? Od kod svetloba? Vidiš belo barvo, prijatelj moj? Veš, od kod prihaja ta svetloba? Počakaj! Podaj mi škarje, hvala lepa – naloga opravljena. Ne, čakaj! Raje bom gledala stran. Izvoli jih nazaj. Strah me je. Verjameš, da Blaž na svojih ramenih zares nosi sonce? Spet tišina? Hvala lepa. Za razmislek ti dam minuto ali dve.

Držiš škarje? Raje bom gledala stran! Strah me je, prijatelj moj. Je bela svetloba še tam?

Bi me vodil še do enega cveta? Ne bom gledala več stran, obljubim. Je bela svetloba še tam?

Spusti mojo roko. Držiš škarje? Ni me več strah, zato mi, prosim, podaj škarje. Hvala lepa – naloga uspešno opravljena.

-- Čakaj, ne vem, ali sem že pripravljena. Je bela svetloba še tam? Zakaj si tiho? Verjameš, da Blaž na svojih ramenih zares nosi sonce? Spet tišina? Tudi prav, za razmislek ti dam še minuto ali dve.

XII.

Epilog.

Ma, jebeš ta cvet! Odrezala bom drugi cvet. Verjameš, da Blaž na svojih ramenih zares nosi sonce? Spet tišina? Tudi prav, za razmislek ti dam še minuto ali dve. Nekaj čudnega se dogaja, prijatelj moj. Vidiš nekakšen dim tam zgoraj? Zakaj se dim spušča z neba? Se ti ne zdi, da bela svetloba z jablane počasi vendarle izginja? Nekaj čudnega se dogaja, prijatelj moj. Vidiš tudi ti nekakšen dim? Si mogoče prižgal cigareto, kadiš redno?

Čakaj, kje so cvetovi? Morali bi biti tukaj, točno tukaj! Toda cvetov ni več. Žalostna reč, kaj praviš? Kam so se skrili cvetovi?

Cvetovi, kjeeee ste? Mogoče ti veš, kje so moji cvetovi, prijatelj moj?

Si mogoče prižgal cigareto, kadiš redno?

Nekaj čudnega se dogaja, prijatelj moj.

Izginila je svetloba in izginili so cvetovi. Vidiš tudi ti, kako se dim spušča vedno nižje?

Si mogoče prižgal cigareto, kadiš redno? Verjameš, da Blaž na svojih ramenih zares nosi sonce? Spet tišina? Hvala lepa – naloga ni opravljena. Čakaj, dim je že skoraj tu! Nekaj čudnega se dogaja, prijatelj moj. Kje so cvetovi? Kje je svetloba?

Si mogoče že ugasnil cigareto?

Kje si, prijatelj moj? Kam si se skrila? Prijatelj, kjeeeee si?
Pazi, dim je že skoraj tu!

Svoje jablane ne dam! Tako me je naučil Blaž in kar reče
Blaž, je sveta stvar.

Ne, ne in ne – svoje jablane ne dam! Zakaj me hočeš vzeti
s seboj? Ne, ne in ne – svoje jablane ne dam! Čakaj, odrezati
moram še zadnji cvet! Prosim, ne vzemi me zdaj. Glej, še vedno
sije sonce in listje še ne pada z dreves!

Z jablano moraš ravnati čim bolj lepo, prijatelj moj. Tako
me je naučil Blaž in kar reče Blaž, je sveta stvar. Veš, kdo je Blaž?
Verjameš, da Blaž na svojih ramenih zares nosi sonce?

Ne vzemi me s seboj. Odrezati moram še zadnji cvet. Glej,
še vedno sije sonce in listje še ne pada z dreves!

Veš, da bom nekoč tako dobra slikarka kot izučeni slikar
Vincent Van Gogh? Tako mi pravi Blaž in kar reče Blaž, je sveta
stvar! Veš mogoče ti, kdo je Vicent Van Gogh? Zakaj se dvigava?
Zakaj me vzemaš s seboj? Višine se bojim in odrezati moram še
zadnji cvet. Glej, še vedno sije sonce in listje še ne pada z dreves.
Nekaj čudnega se dogaja.

Je morda napočil dan, ko bom morala spakirati kovčke in
se odpraviti na pot? Toda kovčka še nimam spakiranega in na
pot še nisem pripravljena. Nisem prepričana, ali sem spakirala
zobno ščetko in zobno pasto. Zakaj greva vedno višje? Odrezati
moram še zadnji cvet. Glej, še vedno sije sonce in listje še ne
pada z dreves. Je morda napočil dan, ko bom morala spakirati
kovčke in se odpraviti na pot? Toda kovčka še nimam spakira-
nega in na pot še nisem pripravljena. Nisem prepričana, ali sem
spakirala zobno ščetko in zobno pasto.

Greva morda na Blejsko jezero? Toda pot do Blejskega jezera je dolga in draga, prestopiti bi morala najmanj trikrat (Medno – Kranj – Radovljica). Bom končno jedla dvojni cheesburger brez kumaric, krompirček z majonezo in pila coca-colo zero? Samo igray, Miles!

Nočem iti vedno višje. Raje bom zaprla oči, ker me je strah višine.

Imaš rad dvojni cheesburger brez kumaric, krompirček z majonezo in coca-colo zero? Povabim te na kosilo. Jaz častim.

Zakaj greva vedno višje? Raje bom zaprla oči, ker me je strah višine.

Poznaš Zvezdnato noč? Povabim te na razstavo. Jaz častim.

Glej, rastejo mi krila!

Si morda že ugasnil cigareto, kadiš redno?

Odprla bom oči. Ni me več strah višine, ker imam zdaj krila. Se že veseliš kosila? Verjameš, da Blaž na svojih ramenih zares nosi sonce? Spet tišina? Tudi prav.

Ti lahko prišepnem nekaj na uho? Jebeš to, če Blaž ne nosi sonca s seboj.